

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 lipca 2011r

Sąd Okręgowy w Olsztynie V Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący SSO Maciej Wasilewski (spr.j)

Sędziowie SSO Anna Tkaczyk, SSO Jolanta Strumiłło

Protokolant sekr. sąd. Barbara Matczak

po rozpoznaniu w dniu 27 lipca 2011r. w Olsztynie na rozprawie

sprawy z udziałem zamawiającego Powiatu Lidzbarskiego w Lidzbarku
Warmińskim

odwołującego BUD-INVENT sp. z o.o. w Warszawie
przy udziale przystępujących
ECM Group Polska sp. z o.o. w Warszawie
POI sp. z o.o. w Inowrocławiu

na skutek skargi wniesionej przez odwołującego - BUD - INVENT sp. z
o.o. w Warszawie od wyroku Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 20 maja 2011r.,
sygn. akt KIO 986/11

oddala skargę

oryginał podpisów sędziów

TĄSZY SEKRETARZ *SADOWY*

fi 1/Ołb-y/IZAT 11 r/17.

ODPIS

Sygn. akt V Ga 84/11

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 20 maja pod sygnaturą akt KIO 986/11 Krajowa Izba Odwoławcza rozpoznała odwołanie BUD-INVENT spółka z o.o. w Warszawie, co do meritum i rozstrzygnęła o kosztach postępowania odwoławczego, obciążając nimi firmę BUD-INVENT.

Co do rozstrzygnięcia o kosztach, w pisemnych motywach Krajowa Izba Odwoławcza wskazała, że o kosztach orzeczono stosownie do wyniku sprawy na podstawie art. 192 ust. 9 i 10 ustawy oraz § 3 pkt 1 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15 marca 2010r. w sprawie wysokości i sposobu pobierania wpisu od dowołania oraz rodzaju kosztów w postępowaniu odwoławczym i sposobu ich rozliczania (Dz.U. 2010r. Nr 41, poz. 238] zaliczając na rzecz Urzędu Zamówień Publicznych wpis w wysokości 15 000 zł.

Izba nie uwzględniła zgłoszonych kosztów wynagrodzenia pełnomocnika zamawiającego według norm przepisanych, z uwagi na treść 3 pkt 2 wyżej wymienionego Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 marca 2010r., który dla zasądzenia kosztów strony postępowania odwoławczego wymaga przedłożenia rachunków, czego pełnomocnik zamawiającego nie uczynił.

Z rozstrzygnięciem o kosztach postępowania nie zgodził się zamawiający - Powiat Lidzbarski.

W złożonej skardze do sądu (mylnie nazwanej zażaleniem, bo od wyroku Krajowej Izby Odwoławczej, niezależnie od rodzaju

/

rozstrzygnięcia, przysługuje środek zaskarżenia nazwany skargą), zamawiający domaga się zmiany pkt 2 wyroku Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 20 maja 2011r. (Sygn. akt KIO 986/11) poprzez przyznanie od odwołującego się na rzecz zamawiającego kwoty 3 600 zł. tytułem kosztów zastępstwa prawnego i zasądzenia od odwołującego się na rzecz zamawiającego kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych.

Zarzuca błędne przyjęcie przez Krajową Izbę Odwoławczą na podstawie § 3 pkt 2 Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 marca 2010r. w sprawie wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania

oraz rodzaju kosztów w postępowaniu odwoławczym i sposobu ich rozliczania (Dz.U. Nr 41 poz. 238], że dla zasądzenia kosztów strony postępowania odwoławczego wymagane jest przedłożenie rachunków, a nie jest możliwe zasądzenie kosztów zastępstwa prawnego pełnomocnika zawodowego według norm przepisanych.

Swoje stanowisko motywuje tym, że zamawiający był reprezentowany przez radcę prawnego, będącego jednocześnie jego pracownikiem. W takim przypadku logicznym jest, że radca prawny nie mógł przedłożyć żadnych „rachunków”. Na podstawie art. 22⁴ ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (Dz.U. z 2010r. Nr 10 poz. 65 ze zm.) radca prawny wykonujący zawód na podstawie stosunku pracy ma prawo do kosztów zastępstwa prawnego od reprezentowanej jednostki, jeżeli koszty te zostały ściągnięte od strony przeciwnej.

Bezsporne jest, że na podstawie art. 98 i art. 99 ustawy z dnia 17 listopada 1964r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz.U. Nr 43 poz. 296 ze zm.) sądy zasądzają koszty zastępstwa prawnego stronom reprezentowanym przez radcę prawnego „według norm przepisanych”. Uważa, że tak też powinno nastąpić w niniejszej sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z § 3 pkt 2 lit b rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 marca 2010r. w sprawie wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania oraz rodzaju kosztów w postępowaniu odwoławczym i sposobu ich rozliczania (Dz.U. Nr 41 poz. 238) do kosztów postępowania odwoławczego, zwanych dalej „kosztami”, zalicza się: uzasadnione koszty stron postępowania odwoławczego w wysokości określonej na podstawie rachunków przedłożonych do akt sprawy, obejmujące w szczególności wynagrodzenie pełnomocników, jednak nie wyższe niż kwota 3 600 zł.

Żądanie skarżącego, aby przez analogię zastosować, co do przyznania kosztów, zasady, jakie obowiązują w postępowaniu sądowym, tj. według norm przepisanych, bez potrzeby przedłożenia rachunku, nie mogą być uwzględnione. Stosowanie prawa przez analogię może wchodzić w rachubę tylko wtedy, gdy w danej dziedzinie prawa brak autonomicznej regulacji prawnej. Co do postępowania przed Krajową Izbą Odwoławczą, które nie jest postępowaniem sądowym, nie ma potrzeby do sięgania przez analogię do przepisów kodeksu postępowania cywilnego, co do zasad rozliczania kosztów postępowania, gdy postępowanie przed Krajową Izbą Odwoławczą ma w tym zakresie swoje regulacje.

Dlatego na mocy art. 198 fust. 2 zdanie pierwsze ustawy prawo o zamówieniach publicznych orzeczono jak w sentencji, uznając skargę za nieuzasadnioną.